

Kalėdų sveikinimai

Jau artinasi Kalėdų šventės. Savo gimines, draugus, artimuosius, organizacijos savo narius pasveikinkime per „Tėviškės Aidus“. Trumpas, tradicinis sveikinimas tik \$10, atsiunčiant kartu su sveikinimais, kurie bus atspausdinti „T.A.“ Kalėdų laidoje. Nelaukime paskutinės dienos, jau dabar iš anksto atsiųskime sveikinimus ir rūpesčiai dings.

Nemažas skaičius „Tėviškės Aidų“ pasiekia Lietuvą ir kitus kraštus. Jūsų sveikinimus „Tėviškės Aiduose“ skaitys Jūsų giminaičiai bei pažįstami.

Apmokėtus sveikinimus atsiųsti iki gruodžio 1 d., nes juos reikia sugrupuoti prieš leidžiant į kompiuterį.

Prašome visų skaitytojų prisijungti prenumeratą už ateinančius metus, o dar neapsimokėję už šiuos metus, nuoširdžiai prašome nebedelsti.

„Tėviškės Aidų“ Redakcija
ir Administracija

kad prezidento nei išauginti, nei išrinkti mums negali nei Vakarai, nei Rytai. Jį mes turime pažinti, kad būtų išmėgintas, patikrintas, kad būtų „savo lizdo paukštis“. Jo nei pagaminti, nei įpiršti mūsų gyvenimą pusšimtį metų gadinusios jokios partijos negali. Tik gimtosios žemės vaikas geriausiai gali suprasti savojo krašto vargstančius, užjausti kenčiančius ir geriausiai jiems pagelbėti.

Tegul mėnuoprieš prezidento rinkimus būna skirtas Mergelėi Marijai. Jai paveskime mūsų supratingiausių lietuvių aukas, maldas ir visokeriopą atgailą. Per šį mėnesį bent vieną visą naktį praleiskime maldoje. Visi kasdien sukalbėkime bent po dalį Rožinio. Papsninkaukime. Dažniau priikime komunią ir suselpkime vargstančiuosius. Ypač vaikus. Tiekysk dangus mūsų išklause. Išklausys ir dabar. Telydi dangus kiekvieno mūsų ir būsimą prezidento žingsnius.

Kun. K.J. Ambrasas, SJ

Lapkričio 7-tąją Ukrainoje buvo paminėta komunistinės santvarkos aukų diena. Pagrindinis minėjimo įvykis - iškilmingos gedulingos pamaldos - įvyko Lvove, Sv. Jurgio katedroje. Pamaldose dalyvavo visi Ukrainos rytų apeigų katalikų Bažnyčios vyskupai ir Ukrainos valstybės vadovai. Komunizmo aukų dienos minėjimas Ukrainoje jau tapo tradiciniu, metiniu įvykiu. Minėjimui sąmoningai buvo parinkta vadinamosios bolševikinės spalio revoliucijos šventės diena. Pagrindinis komunizmo aukų dienos iniciatorius, arkivyskupas Volodymir Sterniuk mirė Lvove rugsėjo 29 dieną sulaukęs 90 metų. Nepalaužtas Stalino kalėjimų Arkivyskupas Sterniuk ilgus metus vadovavo Ukrainos rytų apeigų katalikų Bažnyčiai. LRTV

TĖVIŠKĖS AIDAI

Nr 46 (2075) 1997 m. lapkričio mėn. 25 d.

Eina 42-rus metus.

Melbourne

*O Nekaltai Pradėtoji Mergelė,
Ievos Duktė, nežemiškai graži!
Nuo amžių Viešpats puošė Tavo kelią,
O Tu juo mums išganyką neši.*

*Mes nešam jungą, nuodėmės uždėta,
Žemyn jis spaudžia linkstančius pečius*

*Tik Tu viena, kaltės nepalytėta,
Švieti mums žemės klystkeliu slidžius.*

*Mus Tavo grožis traukia ir gaivina
Troškimą didį Dievo ir dangaus!..
Bet kas pavers į meilės auksą gryną
Visas silpnybes ir klaidas žmogaus!..*

*Tu melsk už mus! o Tavo meilės žodis,
Paguodės sielą, Dievą jai parodys.*

Lacrima

ĖMĖM ARKLĄ, KNYGĄ, LYRĄ, O DABAR PAIMKIM... ROŽANČIU Į RANKAS

Lapkričio 21 - gruodžio 21 - Maldos, aukos ir prašymų metas

Per Adventą ne tik Kūdikėlio Jėzaus, bet ir naujo prezidento lauksim

Gerai, kad Bažnyčia tikinčiuosius pradėjo aiškiai, planingai ir sutartinai vesti ne tik religinio, dvasinio gyvenimo keliais, bet ir laiku, nedviprasmiškai atsakingą tautai akimirką nubrėžė politinę kryptį. Artėjant gruodžio 21-jai, prezidento rinkimams, arkiv. Sigitas Tamkevičius kreipimesi į mūsų tikinčiuosius brolius ir seseris aiškiai pabrėžė: „Prezidento veikla, jo žodis ir laikysena tautoje yra labai reikšmingi, todėl tikintieji pirmenybę turėtų teikti tam kandidatui, kuris savo gyvenime remiasi Dekalogu ir brangina tikėjimą bei krikščioniškas vertybes“. Nors ir kelis turime kandidatus, bet visiems doriems lietuviams aišku, kuris iš dabartinių pasiūlytų asmenybių gali atitikti šiems reikalavimams. Ar tas, kuris svetur duoną valgė, vieną syk krypto į kairę, kitą kart į dešinę su partija svyravo? Nejaugi tinkamas mums tas, kurio pavardė visiems mena raudonais siūlais susaistytą prokuratūrą? Juk nejaugi kas dabar net prisiminti nori grubią, prievartos kupiną, dosniai dalijusią nieko nekaltiems žmonėms dešimtmėčius gulago, o dabar, nors ir kitos kartos atstovas, ketina kopti į valstybės vadovo kėdę. Jis, žiūrėk, jau betiesiaš ranką eiti išvien su persidaziusia savo spalvą partija? Kas nepabūgo sovietinių tankų ir

drašiai su saujele narsuolių ir su kunigu greta stovėjo savo poste Aukščiausioje taryboje? Toks žmogus tikrai išmėgintas! Apie tokį ir mini arkivyskupas savo kreipimesi į tautą: „Geriausiai žmogaus vertė yra matoma sunkių išmėginimų akimirkomis. Jeigu sunkiomis sąlygomis žmogus pasirodo ne savanaudis, bet moka aukotis, tokiu žmogumi galima pasitikėti. Todėl rinkėjams tiktų gerai išžiūrėti į kandidatus, kokie jie buvo sovietinės okupacijos metais, kaip jie elgėsi Lietuvai išsivaduojant iš okupacijos pančių ir ką jie nuveikė per septynerius laisvės įtvirtinimo metus“. Stai kodėl jis šmeižiamas, štai kodėl norima apdumti akis nesuprantantiems atgyvenusios partijos, bet kaišiojančius pagalius į tautos vežimo ratus taktikos.

Ne visi gali stovėti tribūnoje ar kalbėti per radiją, televiziją, rašyti ugningus straipsnius ir veltis į politinius svarstymus, bet kiekvienas galime atiduoti balsą už patį tinkamiausią ir patikrintą kandidatą. Galime išgirsti ir suprasti mūsų arkivyskupo žodį: „raginu visus tikinčiuosius dar karščiau melstis, kad Dievas laimintų tiek daug iškentėjusių mūsų Tėvynę ir padėtų visiems jos vaikams augti meilės, atsakomybės ir krikščioniško solidarumo dvasia“.

Ne tik patys savarankiškai nieko nelaukdami melskimės, bet ir vieningai prašykime mūsų vyskupų, kunigų, kad Lietuvoje ir visame pasaulyje, kur tik gyvena lietuviu, nuo lapkričio 21 iki gruodžio 21 būtų paskelbtas MALDOS MENUO UŽ TĖVYNĘ. Prieš 80 metų Mergelė Marija Fatimoje pasakė, kad nėra nė vieno rūpesčio, nė ekonominio, politinio, socialinio klausimo, kurio negalima būtų išspręsti su Rožinio malda. Taigi dabar, kai mūsų kraštui taip svarbu išsirinkti tokį valstybės vadovą, kuris be jokios dvejones vieningai kartu su Lietuvos Bažnyčia pasuktų vairą taip, kad būtų kuo greičiau užgydytos sovietmečiu padarytos gilios žaizdos mūsų tautiečių dvasioje, išlyginta materiališka skriauda dešimties tūkstančių, kad neliktų valkatų vaikų ir alkanų pensininkų, kad būtų išnaikinta bet kokie papirkėjiniai, plėšikų gaujos, nuo šiukšlių ir visokių teršalų išvalytos televizijos laidos, neliktų pornografijos, kad būtų užtikrintas valstybės saugumas, kad tinkamų diplomatų mūsų tautai būtų tinkamai atstovaujama užsienyje, visomis išgalėmis būtų palaikoma tautos moralė, dora ir ugdomos krikščioniškosios vertybės, be kurių mūsų kraštas negalės nei dvasiškai, nei medžiagiškai atstoti ant kojų. Tegul kiekvienas lietuvis supranta,

Bus išmestas laukan

Vienišas. Atstumtas. Apleistas.
Kur kas blogiau - išmestas laukan.
Gėda dar degina veidus.
Taip peršti pajuodusią sąžinę...

Didi meilė, globa, jautrumas ir kitos žodžiais nenusakomos malonės tryksta iš Viešpaties. Jis aiškiai sako: „Kas pasilieka manyje ir aš jame, tas duoda vaisių“ (Jn 15, 5). Taigi mes su Absoliutu esame labiau susieti negu elektrinė laidais su varikliais, sukančiais fabrikus, traukinius, miestą apšviečiančiomis lempomis. Staiga iš jėgaimės nutruks srovė, - nutils gamyklos, sustos traukiniai, užtams gatvės. Kaip paprasta ir aušku, tik kodėl žmogui, ypač man, atrodo, kad galiu eiti, kur noriu, valgyti net daugiau negu reikia kūno gyvybę palaikyti, dirbti ne tai, kas naudinga, gražu, būtina, o kenksminga kitiems ir sau, linksminis taip, kad net gėda pasakoti, iš viso taip elgtis, kad tarsi nuo nieko nepriklausyčiau, nebūčiau atsakingas už savo purvinas mintis, kreivus žodžius, netikusius darbus? Kodėl nutrūksta tas artimas ir brangus ryšys, užsimezges po krikšto, kai dangiškoji malonė, vanduo ir kunigo peržegnojimas padaro mus jau ne šios žemės, o dangaus vaikais? Kodėl taip dažnai nesuprantu ir taip greitai užmirštu tą nepaprastai gilia, nuostabią ir reikšmingą tiesą: „nuo manęs atsiskyre, jūs negalite nieko nuveikti“. Kas nepasilieka manyje, bus išmestas ir sudžius kaip šakelė“ (Jn 15, 5-6). Juk tai ne kam kitam, o man ir tau pasakyta. Įtaigiai, aiškiai ir konkrečiai. Vilkas, lapė ir kiti laukiniai žvėrys irgi priklauso savajai vilkų, lapių bendruomenei ir negali brautis net į kitų medžiojamus plotus, listi ne į savo urvus, iršvas. Kodėl aš taip dažnai užmirštu tokius paprastus ir tokius suprantamus dalykus? Nejaugi manyje taip atkakliai, taip drąsiai ir įžūliai atsiliepia pražūtingoji puikybė, kadaise pražūdziusi Adomą su Ieva, nustumdžiusi iš dangaus aukštybių į pragaro gelmes angelus, Šviesos kunigaikštį padariusi gėdos, siaubo, neapykantos, graužaties, pykčio ir amžinosios kančios simboliu! Išties kodėl nesuprantu, kad be dieviškosios nuolatinės pagalbos, esu nuo medžio nulaužta sausšakė, suvytęs žolės stagaras, nuo šakos vėjo nutėkštąs perkaręs lapas, užgesusi lempa. Kam tinka perdžiūvę žagarai ar nuo medžio nukritusi šaka? Tikrai vien i laužą, i ugnį. Nejaugi man neateina į galvą, kad knibinėdamasis po nešvarių minčių sąslavynus, narpliodamasis po nešvankius paveikslus, filmus, dažnai nepadorius vaizdus rodanti televizoriaus ekraną, pats pavirstu šiukšle. Pats nutraukiu elektros laidus, kuriais i mano būstą ateina šviesa. O juk atsiskyres nuo Dievo, to artimiausio ir brangiausio Bičiulio, Išganytojo, visokeriopų Malonių

Rašo kun. K.J. Ambrasas, S.J.

Saltinio, lieku niekam neverta šiekštai! Bet nusikalstu ne vien tik bjauria mintim! O kur suteršti žvilgsniai, nuodėmingi kėsiai, ketinimai, galvažūdiški sumanymai, plėšikiškas elgesys su vargšul! O vagystės, melas, godumas, ivairiausios begėdiškos išmonės su savo ir kitų kūnais? Tai vis priemonės, atitolinančios nuo To, Kuris pasakė: Aš esu kelias, Tiesa ir gyvenimas! Kodėl nesistengiu grįžti atgal pastą atlaidyti Mokytoją, nepuolu po Jo kojomis ir nesakau kartu su sūnum palaidintu: „Tėve, nusidėjau dangui ir Tau ir nevertas daugiau vadintis Tavo Sūnumi!“ Kodėl taip bijau, vengiu ir išsisukinėju nusiplauti atgailos vandenyse savo suterštą sielą? Kodėl nesuprantu tų aišku aiškiausių ir tokių paprastų žodžių: „nuo manęs atsiskyre, jūs negalite nieko nuveikti“. Tik kartu, tik išvien, tik kloja kojon su Jėzumi galiu išvengti klaidų, o svarbiausia - tik jungdamasis su Jo siunčiamomis malonėmis - gaunama

iš Jo jėga tegaliu atsispirti pagundoms, nenusileisti savo žemesiems polinkiams, vedančiais neišvengiamą dažnai ne tik kūno, bet ir sielos žūtį. Malonė, toji stebuklingoji dieviška jėga, neateina savaime iš nieko, neatskrenda oru iš nežinios. Ji turi vienintelį gyvybės, galios ir energijos SALTINĮ - nedarantį, nesikeičiantį, visagalį ir be galo kiekvieną mūsų mylintį - DIEVĄ.

- BEGALINIO GERIO IR MEILĖS PILNYBĖ! Esu menkesnis už dulkę, nes ji niekad ir niekuo Tau nenusikalto. Esu kaip besidantys prie tako dagys, kurio net žvėreliai, naminiai gyvulėliai vengia ir bijo prisitarti. Tačiau noriu, VIESPATIE, visomis mintimis, žvilgsniais, žodžiais, darbais, visomis išgalėmis ir pastangomis, visu gyvenimu ir mirtimi Tau tarnauti, patikti, Tau pasišvęsti. Išstaisyk savo visagalybe mano kreivumus, nuvalyk mano purvus, prikelk mane taip dažnai puolantį ir klystantį, savimeilės pilną.

Žinios iš Lietuvių Radijo Vatikane

Spalio 13-ąją sukako 80 metų nuo paskutinio Mergelės Marijos apsišviečimo Fatimoje. Mergelės Marijos apsišviečimui Fatimos vaikams 1917 metais yra vienas didžiausių šio šimtmečio laiko ženklų Dievo duotų Bažnyčiai ir pasauliui. Savo laiške Popiežius mini ir kitus šio šimtmečio laiko ženklus: du pasaulinius karus, bet kartu ir didžiąsias taikos ir brolybės asamblėjas, kuriose visos žmonijos atstovai paliudijo savo troškimą gyventi santaikoje. Kaip laiko ženklus reikia priimti ir padidėjusį Bažnyčios sąmoningumą, ir tuo pačiu metu smarkiai pažengusią sekularizaciją bei pakrikštytųjų traukimąsi iš savo bendruomenių. Fatimos įvykiai, - rašo Popiežius, - mus ragina visuose pasaulio įvykiuose matyti veikimą Dievo, kuris kaip kantrus tėvas, veda žmoniją per istoriją, taigi ir per šį dvidešimtąjį amžių. Popiežius primena, kad laiko ženklai reikalauja ir mūsų aktyvumo, mūsų atsiliepimo į laiko ženklus nuoširdžiu atsivertimu. Kaip tik to Mergelė Marija prašė Fatimoje: kad patys atsivertume ir kad melstumės už viso pasaulio atsivertimą. Galiausiai savo laiške Fatimos vyskupui, Popiežius prašo visos tikinčiųjų bendruomenės, pirmiausiai šeimų, kalbėti Rožančių, kuris yra paprasta, bet veiksminga malda.

ooOoo

Jungtinių Tautų Maisto ir žemės ūkio organizacijos FAO rūmuose buvo pažymėta Pasaulinė mitybos diena. Šia proga, iškilmingo posėdžio metu, Sv. Sosto stebėtojas FAO arkivyskupas Alois Wagner perskaitė Vatikano Valstybės sekretoriaus, Sv. Tėvo vardu, parašytą kreipimąsi.

Rašte pirmiausiai primenama, jog pernai Romoje vykusio pasaulinio susitikimo mitybos klausimais dalyviai, 186 pasaulio valstybių atstovai, įsipareigojo iki 2015 metų perpus sumažinti badaujančių žmonių skaičių pasaulyje. Norint pasiekti užsibrėžtą tikslą, - rašoma kreipimesi, - reikia ne tik naujų veiksmingų ekonominių ir politinių strategijų, bet pirmiausiai reikia naujos mąstysenos. Pirmiausiai reikia keisti širdį ir protą, reikia milijonuose badaujančių žmonių matyti ne anoniminių skaičių, bet savo kaltės, ne dėl likimo, bet dėl kitų žmonių egoizmo. Bado problema tol neišsprends, kol turtingieji vargšams duos tik trupinius nuo savo stalo.

ooOoo

Jungtinių Tautų humanitarinės organizacijos pranešė, kad tarptautinės bendruomenės Siaurės Korėjai skubiai suteikta parama padėjo išvengti plataus masto humanitarinės katastrofos ir daug žmonių išgelbėjo nuo bado mirties. Padėtis Siaurės Korėjoje tebėra kritiška, tačiau pavyko išgelbėti daug žmonių, ypač vaikų, pareiškė Ženevoje Jungtinių Tautų labdarinių organizacijų atstovai.

Romoje veikianti Maisto ir žemės ūkio organizacija FAO perspėjo tarptautinę bendruomenę dėl bado pavojaus, grėsiančio Mongolijoje. Dėl krašto valdžios pradėtų ekonominių reformų buvo panaikinta daug darbo vietų, išaugo nedarbas ir infliacija, žlugo gamyba

Lietuvai pagražinti draugija pratęs jos įkūrėjų tradicijas

„Tai teikia daug vilčių, kad mūsų kraštas toliau gražės“, - sveikindamas pirmojo atkurto Lietuvos pagražinti draugijos suvažiavimo dalyvius, pasakė Seimo pirmininkas V.Landsbergis. Suvažiavimas vyko Aplinkos apsaugos ministerijoje.

Naują draugijos vėliavą pašventino jos garbės pirmininkas monsijnoras K.Vasiliauskas.

Ataskaitiniame pranešime šios visuomeninės organizacijos centro valdybos pirmininkas J.Dringelis pabrėžė, kad idėjos, kurias puoselėjo Lietuvai pagražinti draugijos įkūrėjai J.Tumas-Vaižgantas, P.Matulionis, E.Kubilius, T.Ivanauskas, yra aktualios ir dabar.

Būtina padėti įdiegti tokią nuostatą, kad kiekvieno kaimo, miestelio ir miesto mikrorajono bendruomenė jaustųsi savo teritorijos šeimininkė, aktyviai dalyvaudų tvarkant savo aplinką, neleistų jos niokoti ir teršti. Atgavę nuosavybės teisę į žemę, savininkai turėtų ekologiškai tvarkyti savo sodybas ir ūkinę veiklą.

Draugija siekia, kad būtų atgaivintas tikėjimas ateitimi, puoselėjamas amžinosios vertybės - dora, darbštumas, sąžiningumas, pagalba kitiems. „L.r.“

ir socialinis gyventojų aprūpinimas. 20 procentų krašto gyventojų gyvena visiškame skurde. Rinkos ūkio reformos labiausiai nualino Mongolijos žemės ūkį. Jei Mongolija nesulauks tarptautinės paramos, kraštas atsidurs prieš nežiniamą silpniausiųjų krašto gyventojų sluogsnis išties dar didesnis vargas, pažymėjo savo ataskaitoje neseniai Mongolijoje lankęsi Jungtinių Tautų Maisto ir žemės ūkio organizacijos pareigūnai.

ooOoo

Konstantinopolio patriarchas Baltramiejus I-asis lankėsi Jungtinės Amerikos Valstijose. Vašingtone, po apsilankymo Holokausto muziejuje, Konstantinopolio patriarchas žurnalistams kalbėjo apie krikščionių atsakomybę už žydų genocidą, pirmą kartą stačiatikių Bažnyčių istorijoje paliesdamas šią skaudžią temą. „Reikia pripažinti karčių tiesą, kad daugybė krikščionių nesugebėjo susieti savo tikėjimo ir veiksmų. Niekada nebus pateisinta tyla neteisingumo akivaizdoje, tyla dėl nekaltų aukų - sakė Baltramiejus I-asis. Į Vašingtono Holokausto muziejų Konstantinopolio patriarchą palydėjo žydė Jolanda Avram Willis, kurią karo metais išgelbėjo graikų šeima.

Baltramiejus I-asis lankėsi JAV Kongrese, kur jam buvo įteiktas aukščiausias rūmų apdovanojimas - Kongreso aukso medalis.

Konstantinopolio patriarchas susitiko su prezidentu Bill'u Clinton'u ir jo žmona Hillary. Beto, stačiatikiškų Bažnyčių garbės primas pasimatė su Kongreso pirmininku Newt Gingrich, Valstybės sekretore Medelein Albright ir įvairių religinių bendruomenių lyderiais.

TEVIŠKĖS AIDAI

18 Henry St., Kensington, Vic. 3031. Tel. 9376 7355

Published by the Australian Lithuanian Catholic Federation
LEIDŽIA AUSTRALIJOS LIETUVIŲ KATALIKŲ FEDERACIJA

Redaktorius Edvardas Šidlauskas. Korespondencijas, straipsnius, skelbimus, prenumeratas siųsti viršuje nurodytu adresu. Prenumeratos kaina metams \$40. Kituose kraštuose \$45. Atskiras numeris \$1.00. Skelbimai už skilties vieną cm. - \$2.00. Nuolatiniams skelbėjams daroma nuolaida. Už skelbimų turinį neatsakoma. Redakcija straipsnius ir korespondencijas taisy savo nuožiūra.

TARPTAUTINĖ SPEKULIACIJA

Spalio pabaigoj staiga nukrito akcijų kainos Honkonge 40%. Tuojau jos pradėjo kristi kituose centruose. Wall St. per dieną prarado virš 500 taškų. Australija visad eina amerikiečių pėdomis. Taigi akcijų kainos nukrito ir čia. Susinervavo biznieriai. Prez. Clinton'ui teko aiškinti per televiziją, kad šalies ekonomija stovi gerai, ir nėra dėl ko nusigąsti. Kalbėjo ir p.Greenspan, daugybė analistų ir ekonomistų, tik nei vienas nepaaiškino akcijų kainų kritimo priežasties. O taupytojai norėtų žinoti, kokia ateitis yra jų sutaupų sudėtį į akcijas. Čia pamėginsim bent dalinai, atskleisti tą paslaptį.

Žmonės įdeda savo santaupas į akcijas tų bendrovių, kurios, jų manymu, geriau veikia ir uždirba. Akcijų kiekis ir kaina turi būti proporcingi tos ar anos firmos turimam turtui: kasyklom, mašinom, technologiniem įrengimam ir t.t. Laikui bėgant, jei firma turi didelį pelną, jos akcijų kaina pakyla. Bet tas pakilimas turėtų būti proporcingas pelno padidėjimui. Dažnai akcijų pirkėjai spekuliuoja kainų pakilimu ir varžosi pirkdami kai kurių firmų akcijas. Kainos yra nenormaliai išpučiamos, tas burbulas plyšta. O jis plyšta, kai didieji kapitalistai nutaria staiga parduoti akcijas už aukštą kainą. Įvyksta didelė pasiūla, o paklausos nėra. Kainos staiga krenta. Kapitalistai pradeda supirkti gal net jų pačių akcijas už žemą kainą. Pardavimo ir pirkimo skirtumas yra grynas pelnas. Kas turi milijonus ar bilijonus, pasipelno. Nukenčia tik maži akcininkai, kurie išsigandę pigiai pardavė savo akcijas.

Kyla nepasitikėjimas akcijų bizniu. Bet su laiku, gal po 10 metų, žmonės pamiršta savo nuostolius ir vėl kimba į spekuliacijos tinklą. Akcijų kainos pakyla. Mažą grupelę Wall St. spekuliantų gali vėl pasipinigauti provokuodami vadinamą „crash“ą.

Nebūtų svarbu, kad spekuliantai praranda ar uždirba, jei šitas procesas neatsilieptų į visų kraštų ekonomiką. Pietryčių Azijoje didėja ekonominė krizė. Kapitalistai iš ten pašalina savo kapitalus. Vietinių pinigų vertė nukrito. Vėl tie patys kapitalistai imsis gelbėjimo akcijos pagal uždėtas sąlygas, kurios nebūtinai yra naudingos anom šalim, bet garantuoja kapitalistų interesų apsaugojimą.

Malazijos min.pirm. Nahathir, viešai apkaltino spekuliantus žyds už finansines machinacijas, kurios išaukė grupės Azijos valstybių ekonominę krizę.

Nepasitikėjimas valiuta ir ekonomine padėtim neigiamai atsilieps į ekonominį procesą visam pasauly. Japonija greičiausiai sulėtins savo pramonės greitį dėl sumažėjimo rinkų Pietryčių Azijoje. Taigi japonų pramonei reikės mažiau anglies ir mineralų, kuriuos perka Australijoje. Sumenkės Australijos eksportai į Japoniją, kas atsilieps neigiamai į australų ekonomiką. Panašiai atsitiks kitose pasaulio dalyse. Artimoj ateityje nesimato ekonomijos suklestėjimo. Nesimato nei gyvenimo standartų pakilimo.

Tarptautinė spekuliacija padaro žalą tiems, kurie neturi nieko bendro su ja.

Rašo dr. Jonas Kunca M.D.

Ją sustabdyti dabartinėmis sąlygomis niekas negali, nes Wall St. randasi kapitalas ir jėga, prieš kurią turi nusilenkti Vakarų, įskaitant JAV, vadai. Gal kada nors atsiras ryžtingesni vadovai, kurie įves akcijų biznio kontrolę ir tuo pat kontrolę tarptautinių finansų organizacijų.

Jau kuris laikas buvo spėliojama, kad akcijų kainos yra per daug išpūstos ir kad bet kuriuo momentu įvyks jų kainų kritimas. Jis prasidėjo, kai vienas iš turtingiausių amerikiečių, Warren Buffett, pardavė savo akcijas už 600 milijonų, kad juos investuoti į saugesnius valstybės bonus. Kiti stambūs investoriai juo pasekė. Aišku akcijų kainos nukrito. Įvyko vadinamas „crash“.

Jeį kapitalistai nutaria padaryti tokią špošą kurioj nors įsiskolinusioj valstybėj, jie staiga atsiima joje įdėtus kapitalus. Vyriausybė yra bejėgė sustabdyti šį procesą. Kad išvengtų tokių finansinių katastrofų, valstybė turi: 1) neįsiskolinti užsienio bankam; 2) neturėti einamos sąskaitos deficito; 3) turėti pakankamą tvirtos valiutos atsargą ir 4) suvaržyti laisvą kapitalo judėjimą į kraštą ir iš jo.

Mūsų Lietuva minėtų sąlygų neišpildo. Taigi jos finansų stabilumas priklauso nuo kapitalistų malonės. Bet jei Lietuvos kapitalisų ir spekuliantų išsiųsti į užsienio bankus pinigai sugrįžtų į šalį investuojant juos į produkciją, mūsų valstybė šitos problemos neturėtų. Skaičiuojama, kad užsienio bankuose naujai praturtėję lietuviai laiko apie 2 milijardus dolerių.

Laiko ženklai

„Lietuvos rytas“

Vilniaus apygardos teisme vykstančiame 1991-ųjų sausio įvykių procese kaip liudytojas buvo apklaustas šalies Prezidentas Algirdas Brazauskas.

Valstybės vadovo liudijimas šioje nepaprastos svarbos byloje savaime yra reikšmingas faktas. Juo labiau kad ir laikotarpiu, kai brendo bei vyko byloje nagrinėjami įvykiai, A.Brazauskas, Lietuvos komunistų partijos, vėliau - LDDP lyderis bei nepriklausomos Lietuvos pirmosios Vyriausybės vicepremjeras, jaunos valstybės politiniame gyvenime buvo ryški figūra.

Kas kita, kad į teismą atvykusio pirmojo valstybės asmens pilietiška poelgi temdo visuomenės dar neužmiršti netolimos praeitės faktai.

Paskui A.Brazauską šioje byloje jau veikasi šleifas, kurį dar prieš trejus metus paliko jo atsisakymas duoti parodymus Sausio bylą tyrusiems Generalinės prokuratūros pareigūnams.

Iš pradžių užgauliu buvo pavadintas Generalinės prokuratūros kvietimas jam patogiu laiku atvykti liudyti šioje byloje.

Vėliau, kai prokurorai savo klausimus išdėstė raštu, jiems buvo nurodyta, kad atsakymus į teisėsąugą dominančius klausimus galima rasti „Tiesos“ publikacijose bei kai kuriuose LDDP pareiškimuose.

Tokia Prezidento pozicija, atspindėjusi sovietinės nomenklatūros laikais išugdytus įpročius, o ne teisinės valstybės piliečio priedermių suvokimą, stebino ne tik teisininkus.

Užtat pasitraukiančio iš politinės arenos A.Brazausko liudijimas teisme nesukėlė laukto įspūdžio ir apskritai neatrodė reikšmingas.

Tai patvirtinta ir tokia detalė, jog teismas buvo iš anksto susitaręs su Prezidentu dėl jo dalyvavimo teisme dvi dienas, tačiau klausimai jam išseko per dvi valandas.

Prezidento liudijimai šioje byloje, regis, neatskleidė jokių naujų aplinkybių arba faktų. Mažą to, A.Brazausko atsakymuose į teisėjų bei teisiamejų klausimus galima įžvelgti ir nenorą prisiminti tai, kas prieš septynerius metus vyko Lietuvoje.

Atsakydamas į klausimus dėl antivalstybinės LKP(SSKP) veiklos, Prezidentas teigė girdėjęs apie rengiamą prieš Lietuvos valdžią sąmokslą tačiau neturįs įrodymų, jog tai buvo daroma.

Tuo tarpu laikotarpis, apie kurį kalbama, tai - ekonominė blokada, lenkų autonominių intrigas, alternatyvių, byrančiai imperijai ištikimų ūkio bei represinių struktūrų, propagandos ir švietimo sistemų kūrimas.

Simtuose bylos tomų gausu medžiagos apie tai, jog daugelį Lietuvai priešišku akcijų Maskvos diriguojama vykdė LKP(SSKP), apie kurią telkėsi visos nepriklausomybei pasipriešinusios jėgos. Ne be LKP(SSKP) galiausiai buvo inspiruotos ir laisvės gynėjų žudynės prie televizijos ir radijo objektų.

Prezidentas to negalėjo nežinoti, nesuvokti visą Lietuvą jaudinusių įvykių prasmės. Ir ne iš nuogirdų, o iš informacijos, kurią jis turėjo disponuoti kaip tuometinis vicepremjeras.

Dokumentai liudija, kad KGB neturėjo didelių iliuzijų dėl M.Burokevičiaus partijos vaidmens Lietuvos gyvenime. Maskvos viltys buvo siejamos su solidesnėmis asmenybėmis.

Apie A.Brazauską KGB atskaitose rašyta ir po Kovo 11-osios: „Poziciją gali suformuoti Brazauskas partijos vadovybe... Brazauskas - ne strategas ir ne ideologas (nesavarankiškas), tačiau žmogus, turintis vardą - figūrą, simbolis“.

Prezidentas teismui teigė, jog nebuvo kviečiamas dalyvauti pokalbiuose dėl sovietų prezidentinio valdymo įvedimo Lietuvoje.

Blogiems pareigūnams bausmės griežtės

Vyriausybė teiks Seimui svarstyti įstatymo pataisas, numatančias sugriežtinti pareigūnų atsakomybę už nusikaltimus valstybės tarnybai.

Didžiausias bausmes siūloma taikyti už piktnaudžiavimą tarnyba, dokumentų klastojimą, ypač muitinės, dalyvavimą kontrabandoje. Tokie pareigūnai gali būti nubausti laisvės atėmimu iki penkerių metų ir didėle bauda.

Ministro Pirmininko aparato kancleris Kęstutis Cilinskas, rengęs šias Baudžiamojo kodekso pataisas, tvirtino, kad būtina sugriežtinti pareigūnų atsakomybę, nes keičiasi jų darbo reikšmė. Priimti sprendimai daro vis didesnę įtaką visuomenei, o pareigū neatlikimas sukelia sunkių pasekmių. Todėl reikalinga teisinė priežiūra, kad nebūtų iššvaistytos valstybinių institucijų, bankų lėšos.

Kancleris nemanoma, kad pastaruoju metu vis griežtinamos bausmės Lietuvą daro panašią į policinę valstybę: „Jeigu dėl pareigūno veiksmų šaliai padaroma keli milijonai litų nuostolių, turi būti atitinkama atsakomybė“.

Pagal Baudžiamojo kodekso pataisų projektą bausmes siūloma mažinti, kai pareigūno pražanga negali būti traktuojama kaip piktybinis, sistemingas pareigū pažeidinėjimas. „L.R.“

Tačiau byloje yra sovietų prezidento M.Gorbačiovo aparato V.Boldino kabinete paimtas 1990 m. gegužės 3 d. datuotas dokumentas apie A.Brazausko susitikimą žūklėje su buvusiu LSSR ministrų tarybos pirmininku V.Sakalaušku.

Sis dokumentas liudija, kad pokalbio metu buvo šnekama ir apie prezidentinę valdymo formą. KGB pranešime buvo teigiama, kad pokalbio dalyviai šią valdymo formą aptarinėjo kaip respublikos gelbėjimo būdą.

Suprantama, nepaprastai plačios Sausio įvykių bylos nagrinėjimas aprėpė tik svarbiausius aspektus, liečiančius konkrečią teisiamejų kalnę, ir nenuostabu, kad teismas A.Brazauskui turėjo nedaug klausimų.

Tiriant Sausio bylą, visiškai nepaliesta liko LKP turto dalybų tema. Dar vienas liudijimas, kad ideologiškai skilusias dvi LKP puses siejo turto reikalai, teismo salėje girdėjosi dviejų buvusių šios partijos vadovų replikos vienas kitam dėl kažkada LKP valdyto turto.

Anot Prezidento, turto klausimus buvo galima išspręsti taikiai, o LKP(SSKP) jį užvaldė brutaliai, panaudodama jėgą. M.Burokevičius priekaištavo, kad A.Brazausko bendražygiai iš centro komiteto rėmų vogė kompiuterius, kilimus, net užuolaidas.

Sausio įvykių byloje jau apklausta šimtai liudytojų. Jos nagrinėjimas pamažu artėja į pabaigą. Tačiau ir po to, kai bus užverstas paskutinis bylos puslapis, dviejų epochų sandūrą žymintis dramatiškos Lietuvos istorijos tarpsnis lauks savo tyrinėtojų. Per daug skaudžiai tos dienos palietė Lietuvos žmonių likimus, kad būtų galima viską išspręsti vienu nuosprendžiu.

„Tėviškes Aidai“ yra vienintelis Australijos lietuvių katalikų laikraštis. Visi juos remkime. Iš anksto prisiųskime prenumeratos mokestį, įrašykime „Tėviškes Aidas“ į savo Testamentą. Katalikiška spauda reikalinga visada!

TRUMPAI

Lietuva yra kupina energijos ir optimizmo kurti savo ateitį tarp Europos sąjungininkų ir draugų. Ji kartu su kitomis tautomis pasirengusi priimti narystės Europos Sąjungoje keliamus iššūkius.

Tai - citatos iš šešiolikos Europos politikų pasirašyto kreipimosi į Europos Sąjungos šalių tautos ir vyriausybės, kuriame raginama atsisakyti politikos bei pradėti derybas dėl narystės ES su visomis kandidatėmis.

Sis kreipimasis buvo išspausdintas Didžiosios Britanijos dienraščiuose „Financial Times“ bei „The Guardian“, Prancūzijos - „La Liberation“ ir „La Figaro“, Vokietijos dienraštyje „Die Welt“, Danijos - „Politiken“ bei keliuose kituose ES šalių laikraščiuose.

Lietuvos užsienio reikalų ministerijos Konsulinio departamento direktorius Rimantas Sidlauskas BNS korespondentui komentavo Maskvoje prezidentui A. Brazauskui ir B. Jelcinui pasirašytas Lietuvos ir Rusijos sutartis dėl valstybės sienos ir išskirtinių ekonominių zonų bei teritorinio šelfo Baltijos jūroje atskyrimo.

Sutartis turi ratifikuoti Rusijos Valstybės Dūma ir Lietuvos Seimas.

„Vadovavomės teisingumo principu, kuris yra užfiksuotas Jungtinių Tautų 1982 metų Jūros teisės konvencijoje“, - nurodė jis.

Rusijos žiniasklaidos priemonėse nuolat minėtas naftos telkinys „D-6“ netoli Nidos atiteko Rusijai, nes Lietuva, pasak R. Sidlausko, net ir negalėjo į jį pretenduoti.

Komentuodamas naują valstybės sieną Vištyčio ežere, R. Sidlauskas pabrėžė, kad ji eis vandeniu. Pasak vyriausiojo sienų derybininko, niekada anksčiau Lietuva neturėjo daugiau nei 2 procentų ežero ploto, ir siena visada eidavo kranto linija.

„Dabar turėsime 20 procentų ežero ploto arba beveik 400 hektarų“, - sakė R. Sidlauskas. Į tai reikia žvelgti ne iš pozicijų „kodėl negavome 50 proc“, o „anksčiau turėjome tik du procentus“.

Dėl sienos Nemuno deltoje R. Sidlauskas sakė, kad per pastaruosius dešimtmečius sausuma „priaugo“ maždaug 1,3 kv. kilometro, ir šis reikalas buvo išspręstas abiem pusėms priimtinu būdu. „Nei Rusija išlipo į mūsų teritoriją, nei Lietuva į Rusiją“, - sakė derybininkas.

Naujasis apaštalinis nuncijus Lietuvoje arkivyskupas Ervinas Josefus Enderis įteikė savo skiriamuosius raštus Prezidentui Algirdui Brazauskui.

Nuo šios dienos šis arkivyskupas oficialiai pradės eiti Vatikano atstovo Lietuvoje pareigas.

Dokumentų įteikimo ceremonijoje E.J. Enderis sakė, kad Lietuva šiame amžiuje smarkiai nukentėjo nuo grobikų, tačiau „ji sugebėjo atsitiesti, prisikelti naujam, laisvam gyvenimui“.

Nuncijus tikisi, kad kitame tūkstantmetyje Lietuva gyvens

netrikdomai, laisvai, dvasiškai turtingai ir taikiai sugyvendama su savo kaimynėmis.

Arkivyskupas teigė, kad daugiau kaip prieš 600 metų pakrikštytai Lietuvai tenka svarbi vieta katalikiškų valstybių šeimoje. „Jūsų žmonių dvasingumas yra išskirtinis. Sventasis Tėvas visuomet labai gerbė ir mylėjo Lietuvą, vadindamas ją itin dvasingų žmonių šalimi“, - tvirtino nuncijus.

E.J. Enderis pabrėžė, kad Lietuva turi teisę grįžti į Europos valstybių šeimą, kadangi ji buvo prievarta atskirta nuo jos.

Vilniuje, Chodkevičių rūmuose, Lietuvos Respublikos Prezidentui Algirdui Brazauskui įteiktas Lietuvos tautinio olimpinio komiteto (LTOK) garbės ženklas.

Sis aukščiausias LTOK įvertinimas šalies Prezidentui atiteko už nuopelnus olimpiniam judėjimui ir sportui.

Įteikdamas apdovanojimą LTOK prezidentas Artūras Poviliūnas sakė: „Kalbėdamas apie Jūsų indėli, norėčiau pabrėžti, kad labai svarbius dalykus, kurie galbūt mažai buvo atskleidžiami spaudoje: be Jūsų pagalbos mes neturėtume olimpinės loterijos, kurios dėka mes galime vystyti olimpinį judėjimą, be Jūsų pagalbos mes neturėtume olimpinės bazės Juodkrantėje. Yra dvi sąvokos, prie kurių nepridedamas priešdėlis „eks“, tai olimpinis čempionas ir šalies Prezidentas. Jūs esate ir visada liksite Prezidentu“.

Garbės ženklo įteikimo ceremonijoje dalyvavo garsūs Lietuvos sportininkai, olimpiečiai, sporto vadovai.

„Dar tokio ordino neturėjau, - šypsodamasis sakė A. Brazauskas.

Seimas leido šalies generaliniam prokurorui Kazui Pėdnyčiaui kreiptis į teismą, kad mėginimu sukčiauti stambiu mastu kaltinamam parlamentarui Audriui Butkevičiui būtų paskirta griežčiausia kardomoji priemonė - suėmimas.

Seimui skirtame rašte generalinis prokuroras teigė, jog bendrovės „Dega“ vadovą Klemensą Kiršą A. Butkevičius įkalbinėjo sumokėti 450 tūkstančių JAV dolerių (vėliau - 300 tūkst. JAV dolerių) už tai, kad būtų nutraukta baudžiamoji byla, kurioje figūruoja „Dega“.

Už Seimo rezoliuciją balsavo 80 parlamentarų, prieš - 9, o susilaikė 19 Seimo narių. Tokiam sprendimui priimti reikia 71 parlamentarų balso.

Rezoliucija palaikė tik valdanciosios koalicijos partneriai - Tėvynės sąjungos (Lietuvos konservatorių) bei krikščionių demokratų frakcijų nariai. Rezoliucijai neprireikė LDDP ir Socialdemokratų frakcijos. Centro sąjungos frakcija balsuojant nedalyvavo.

JAV antropologijos profesorė Liucija Baškauskaitė dar kartą

mėgins išsiaiškinti, ar dvigubą pilietybę turintys išeiviai gali būti kandidatai Seimo ir Prezidento rinkimuose. Su tokiu kiek patikslintu paklausimu ji kreipsis į Konstitucinį Teismą.

L. Baškauskaitė antrą kartą surinko penktadalio - 29 Seimo narių parašus, būtinus kreipimuisi į Konstitucinį Teismą.

Prieš kelias savaites JAV antropologė jau kreipėsi į Konstitucinį Teismą, prašydama išsiaiškinti, ar reikalavimas pretenduoti į Prezidentus atsisakyti priešais kitai valstybei susijęs su pilietybės priesaikos, ar su priesaikos įvairioms karinėms struktūroms atsisakymu. Tokį paklausimą tada remė 31 parlamentaras.

Konstitucinis Teismas nepradėjo nagrinėti kreipimosi ir grąžino jį dėl nepakankamo dokumento teisinio tikslumo.

L. Baškauskaitės registravimui sutrukdė jos duota JAV piliečio priesaika. Ji pareiškė neketinanti atsisakyti priesaikos JAV bei šios šalies pilietybės.

Tarptautinis olimpinis komitetas (IOC) ir šios organizacijos Kultūros komisija šių metų pradžioje paskelbė vaikų piešinių konkursą. 46 nacionaliniai olimpiniai komitetai atsuntė 1075 darbus. Konkurso dalyviai buvo suskirstyti į tris amžiaus grupes: 6-8, 9-11 ir 12-16 metų.

Lietuva šiam konkursui atsuntė 29 piešinius - LTOK. Svitimo ir mokslo ministerijos praėjusių metų pabaigoje surengto konkurso „O sporte, tu - taika!“ laureatų darbus. 6-8 metų grupėje IOC specialiuoju prizu už piešinį „Futbolininkai“ apdovanotas 7 metų Karolis Staknys, Vilniaus 13-osios pradinės mokyklos mokinys. Šį prizą - garbės diplomą ir laikrodį - jaunajam dailininkui įteikė LTOK prezidentas A. Poviliūnas.

Vievo vaikų meno mokyklos mokinė Kristina Sinkevič už piešinį „Sunkioji atletika“ apdovanota diplomu 9-11 metų amžiaus grupėje.

Sankt Peterburgo prokuratūros darbuotojai oficialiai apklausė buvusį Vilniaus OMON (ypatingos paskirties milicijos būrys) viršininką Vladimirą Razvodovą.

V. Razvodovas yra vienas pagrindinių įtariamųjų baudžiamosioje byloje dėl Medininkų pasienio ir muitinės posto pareigūnų nužudymo 1991 metais.

Apklausias V. Razvodovą, dalyvavo Lietuvos generalinės prokuratūros pareigūnai Rolandas Stankevičius ir Jonas Sneideraitis.

Lietuvos prokurorai į Sankt Peterburgą buvo atvykę pagal Lietuvos ir Rusijos generalinių prokuratūrų teisinės pagalbos sutartį. Tai buvo pirmas kartas, kai Rusijos generalinė prokuratūra oficialiai leido Lietuvos teisėsaugininkams dalyvauti šioje byloje tyrimą dominančio asmens apklausoje.

V. Razvodovas atsakė į

Lietuvos prokuratūros pareigūnų pateiktus klausimus, bet neigė dalyvavęs Medininkų žudynėse.

Prezidentas Algirdas Brazauskas ir Vilniaus miesto meras Rolandas Paksas ant naujausio Vilniuje Silo tilto perkirpo simbolinę juostelę. Taip buvo atidarytas ilgiausias, net aštuonerius metus, sostinėje statytas tiltas.

Perėję tiltu iš Antakalnio į Žirmūnų pusę šalies ir miesto vadovai bei tilto statytojai pakėlė po taurę šampano. Silo tiltą pašventino Sv. Petro ir Povilo bažnyčios klebonas Pranas Vaičekonis.

Silo tiltą, pradėtą 1986 metais, projektavo Kazachstano, o po to ir Kauno architektai. Tiltą statyba pradėta 1989 metais. Dėl pinigų stygiaus statyba užtruko triskart ilgiau, nei buvo planuota.

Naujasis tiltas miesto savivaldybei kainavo apie 21 milijoną 600 tūkstančių litų. Automobilių eismas ir troleibusai naujuoju tiltu pradėjo važinėti nuo lapkričio 14 dienos.

Silo tiltas - 33-iasis Vilniuje. Jo ilgis - 195,7 metro, plotis - 23 metrai.

Dauguma Jungtinių Valstijų gyventojų laiko Kiniją didele problema arba net priešininke. Tai paaiškėjo kompanijai „Raw Research“ atlikus viešosios nuomonės apklausą. 46 procentai amerikiečių pareiškė, kad Kinija yra didelė problema, o 14 procentų ją pavadino didžiausia JAV priešininke.

„Paskelbtas specialus Korėjos darbininkų partijos centro komiteto ir Centrinės karinės komisijos komunikatas, kuriame teigiama, kad didysis vadovas draugas Kim Jong Ilas išrinktas Korėjos darbininkų partijos generaliniu sekretoriumi“, - sakoma per valstybinę Siaurės Korėjos televiziją perskaitytame pranešime.

55 metų Kim Jong Ilas vadovavo Siaurės Korėjai nuo pat savo tėvo Kim Il Sung'o mirties 1994-ųjų liepą, tačiau neturėjo visų formalų įgaliojimų.

Kim Jong Ilo išrinkimas Komunistų partijos vadovu laikomas vienu iš žingsnių, reikalingų, kad jis oficialiai perimtų vadovavimą stalinistinei Siaurės Korėjai ir galėtų pasiskelbti šios valstybės prezidentu.

Prieš kelias savaites Siaurės Korėjos visuomenės informavimo priemonės Kim Jong Ilą pradėjo vadinti „didžiuoju vadu“.

Siuo titulu anksčiau buvo vadinamas tik jo tėvas Kim Il Sung'as. Kim Jong Ilas paprastai būdavo vadinama „brangiuoju vadu“.

Pietų Korėjos politikos ekspertai prognozuoja, kad, tapęs prezidentu, Kim Jong Ilas pabandys stalinistinę Siaurės Korėją padaryti atviresnę pasauliui.

„Kim Jong Ilas stengsis stiprinti ryšius su Jungtinėmis Valstijomis ir stengsis įtikinti Vašingtoną panaikinti Siaurės Korėjai taikomus prekybos apribojimus“, - prognozavo Seulo universiteto profesorius Parkas June-youngas.

Bonegilla. Prieš 50 metų, mano kojos palietė Australijos žemę laukuose, kur maždaug po 10-ties valandų kelionės iš Melbourne uosto buvome išlaipinti iš traukinio ant medinės platformos, laukuose kur nesimatė nė miestelio, nė kaimelio, nė varganos bakužės, tik keletas autobusų atvykusių vežti mus į stovyklą - Bonegilla.

Prieblandoje nesimatė kur stovykla prasidėjo nė kur baigėsi ir tik sekanti rytą beveik su pasibaisėjimu žvelgėme į saulės nudegintas, bespalves kalvas tarp kurių slėpėsi grupės skardinių barakų.

O vistik, stovykla nebuvo tokia baisi kaip atrodė tą pirmą rytą. Tiesa, civilizacijos žymių nesimatė, jokios gyvenvietės - ar gyventojų, išskyrus tuos dypukus atvykusius ankstyvesniais transportais. Aplink - tik tos pilkos kalvos be mažiausio lopelio žalios žolytės.

Na, ne į kurortą čia atvažiuome. Buvome jauni, bet jau daug pergyvenę, netrukome apsiprasti ir čia, o po penkių savaičių palikome tuos skurdžius barakus be gailėsčio širdyse ir išsiskirstėme po visą Australiją kaip tos žydo bitės. Metams bėgant Bonegilla paliko tik žodis senuose dienoraščiuose.

Bet štai, prieš kaletą savaičių gavau laišką su keleta brošiūrų užprašanti į Bonegillą švęsti 50-ies metų sukakties nuo pirmųjų dypukų atvykimo į tą skurdų barakų miestą.

Prieš keletą metų teko pravažiuoti pro Bonegillą. Tuomet sustojome ant plikos kalvos apsidairyti ir nustebau - kalvos kurias palikome pilkas ir plikas - buvo prisidengusios violetiniu kilimu (Patersons curse pilname žydėjime), kalvų papėdėje ūkio pastatai, tarp kalvų medžiai augo ir tik vienas barakas stovėjo kiek atokiau nuo kelio kalvos papėdėje. Žiūrint į kitą pusę, žvilgėjo išsiliejusi Murray upė, prie kelio pardotuvė, o stovyklos nė žymės, tik salė kurioje praleisdavome daug valandų žaisdami įvairius žaidimus. Keista, kažkoks ilgesio jausmas pabudo krutinėje. Tos stovyklos? Tų, taip seniai čia praleistų dienų, kurios ne visos buvo tuščios ir nuobodžios? Namie, sename lagamine guli sąsiuvinys pripildytas šioje stovykloje. Apie skurdą ir ilgesį, bet taip pat ir jaunystės svajones, meilę, džiaugsmus ir viltį.

Laišką perskaitė su žmona nutarėme dar kartą aplankyti Bonegillą, mėginti surasti pėdsakus paliktus taip seniai.

Bonegilla. Kalvos dar tos pačios tik šį kartą prisidengusios šviesiai žaliu kilimu. Aš mačiau jas rudenį nudegintas vasaros saulės spindulių, mačiau violetine spalva Patersono Prakeikimo nudažytas, o dabar prisidengusias švelnių pavasarišku rūbu. Bet Bonegillos, kaip aš jų pažinojau tada - neradau. Ten, kur barakų grupės mėgino

50-ties Metų Jubiliejus

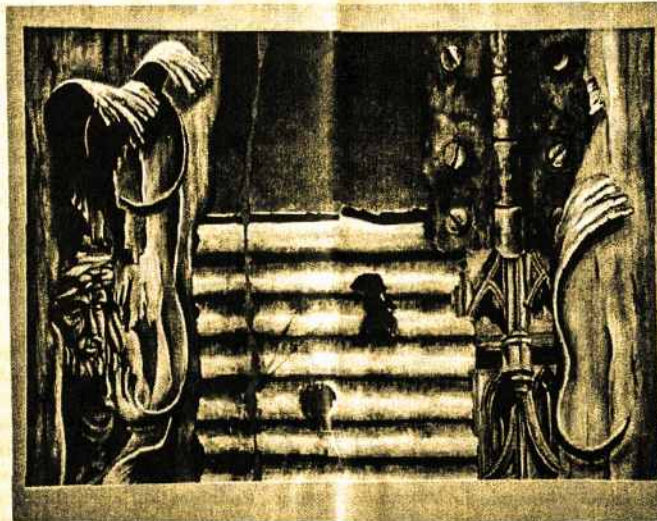
S. Augustavičius

slėptis tarp plikų kalvų papėdžių kur vienas kitas mirštantis eukaliptas kėlė sausas šakas į dangų, dabar žaliavo medžiai, tūkstančiai jų, kaip miške ar parke, o senos Bonegillos žymių nebelikę, vietoj barakų, tarp medžių stuko milžiniški pastatai, priklausantys kariuomenei ar universitetui?

Viena grupė barakų dar palikusi ir yra Australijos kariuomenės prižiūrima ir remontuojama. Kadaisė tuose barakuose Australijos kareiviai

kad tai yra vieta kur daugelio dypukų kojos pirmą kartą palietė Australijos žemę prieš tiek daug metų, bet išvykdami nepaliko savo pėdsakų nei Bonegilloje nei aplinkoje.

Dešimt dienų minėjimo. Tiek daug įvairių tautybių žmonių atvykusių iš įvairiausių kraštų, bet tų kurie pirmieji atvyko ieškodami prieglobsčio, vietos atkurti karo sugriautą gyvenimą, nė žymės nelikę. Net ir Albury srities muziejuje pasidairius atrodo, kad imigracijos istorija prasidėjo tik 1952 metais, kada dypukai jau buvo

„Dichotomy“
Dalia Antanaitienė

Iš parodos Albury miesto Savivaldybės salėje „Cargo - Destination Bonegilla“.

Mintys ir prisiminimai lydintys mane, neleidžia mano kūrybai naudoti naujų, išbaltintų drobių. Iš rašo programoje.

miegojo, prieš 50 metų dypukai juose savo svajones svajėjo, o po jų ekonominiai imigrantai apsigyveno. Tie barakai nebeatrodė kaip atrodė tuomet, yra taisomi, dažomi iš lauko pusės, o viduje, bent tame į kurį įeiti buvo galima, bausis šiuokšlynas.

O vistik, suradau ir porą griuvančių, originalių barakų ūkininko sodyboje. Seni, apleisti, su skylėmis sienose, stoge ir grindyse. Kadaisė, kada imigrantai su šeimomis pradėjo atvykti, barakai buvo pertvarkyti į daugelio kambarių patalpas. Ant išlikusių sienų itališki, graikiški ir kiti nepažįstamų kalbų užrašai, kurie nieko man nepamintė.

Atvažiuavau čia praieities ieškodamas. Ko nors, kas primintų,

išblaškyti po visą Australiją.

O vistik, ne visi dypukai dingę pėdsakų nepalikę. Prie Albury srities muziejaus susitikome su grupe lietuvių, jų tarpe „Mūsų Pastogės“ redaktorių Bronių Žalių. Muziejuje skambėjo lietuviška daina ir darbuotojai iš

ABC filmavo kažką tai apie dypukų atvykimą į Bonegillą.

Vakare, minėjimo atidaryme, vėl lietuviškos dainos skambėjo ir Lietuvos trispalvė išdidžiai stovėjo tarp daugelio kitų vėliavų Sambūrio choras iš Melbourne sudainavo keletą dainelių, šokių grupė „Gintaras“ pašoko keleta lietuviškų liaudies šokių. Sakoma kad lietuviški šokiai yra gražiausi pasauly, apie tai į ginčus nesileisčiau, bet manau, kad gražesnių dainų kaip lietuviškų, ypatingai dainuojamų Sambūrio choro, būtų labai sunku surasti.

Sios dvi grupės šoko ir dainavo ne tik atidarymo metu. Sekančią dieną, jau kitoje salėje dainininkai-kės ir šokėjai-jos vėl dainavo ir šoko. Jei tarp jų man pažįstamų veidų buvo, neteko pastebėti, tik su „Mūsų Pastogės“ redaktoriumi pavyko keleta žodžių pasikeisti.

Po antrojo koncerto choristaitės, šokėjai-jos, jų palydovai ir svečiai sulipo į Lietuvos trispalvės spalvomis iškabintą didelį autobusą ir vieni kitiems pamojavome sudiev.

Apsilankęs dailės parodoje Beechworth'e radau svečių knygoje keleta lietuviškų pavardžių, grupė lietuvių su „Mūsų Pastogės“ redaktoriumi lankėsi šioje parodoje tik apie pusvalandį prieš mums atvykstant, savo parašą padėjau po Broniaus Žalio parašu.

Aš išsibasčiau po Bonegilla, Albury, Wodonga dar aštuoneta dienų, ieškodamas praieities žymių, pažįstamo veido minioje, bet nieko nesuradau.

Nors minėjimo uždaryme vėlyvesnių imigrantų buvo daugelis ir jų meninės pajėgos buvo stiprios, daugiau jautėsi australiško karnavalo dvasia. Simtai palapinių juose didelį Hovell Tree Parką, iš jų, įvairiaspalviai prekiautojai pardavinėjo maistą, gėrimus, suvenyrus ir nežinia kokių kitų dalykų. Laivas vežiojo turistus į Bonegilla ir atgal. Prie upės menininkai turėjo surengę meno parodą. Prie karnavalo pabaigą, keliolika imigrantų iš Azijos buvo apdovanoti Australijos pilietyste. Jei tame parke koks nors pabaltietis klajojo - susitikiti netiko.

Prie Bonegillos savo praieities pėdsakų nesuradau, kaip jų nesuradau ir 1973 metais sugrįžęs į kaimą Lietuvoje kuriame savo aukšinę jaunystę praleidau.

(Nukelta į 8-tą psl.)

Buvo ten ir „Loransas iš Arabijos“ (J.Vaitkus)

Tautinių šokių „Gintaras“ jaunesnioji studentų grupė „Bonegilla 97“ Festivalyje

50 Metų Kunigystės Jubiliejus

Viduryje Jubiliatas kun. Laurynas Kemėšis

Kun. Laurynas Kemėšis atšventė savo 50 metų Kunigystės jubiliejų Kanadoje Delhi mieste.

Kunigu išventintas 1947 metais rugpjūčio mėnesį 15 dieną Vokietijoje, Euchstate. Australijon atvyko 1949 m. 1953 m. paskiriamas Vakarų Australijos Pertho lietuvių parapijos Kapelionu. Čia išgyveno beveik 20 metų. Kviečiamas savo brolio kunigo, 1972 m. išvyksta į Kanadą Sv. Kazimiero lietuvių

parapijos klebonu. Nors jau būdamas 80 metų, sekmadieniais laiko lietuviškas pamaldas, leidžia savaitines parapijos žinutes bei rūpinasi savais parapijiečiais.

Sveikiname buvusį Pertho lietuvių parapijos kapelioną kun. Lauryną Kemėšį šios garbingos sukakties proga, nuoširdžiai linkėdami geros sveikatos ir Aukščiausiojo palaimos ateities darbuose. **Buvę parapijiečiai**

Iš knygos „Pašaukė mane...“

Knygą parašė geras Popiežiaus bičiulis Mečislovas Malinskis. Tai galima sakyti, kad Pop. biografija nuo 1940 m. iki konkliavos t.y. 1978 m. Knyga išversta į anglų, prancūzų, vokiečių, italų, japonų ir kitas kalbas. Didžiausią man džiaugsmą padarė vertimas į lietuvių kalbą. Manau ne tik man bet ir Popiežiui, nes lietuvių tautą jis labai myli.

Popiežius (Karolis) turėjo brolių gydytoją 12 m. vyresnį, kuris mirė nuo skarlatinės 1938 m., sesuo vidurinė mirė jaunutė. Motina mirė 45 m. Ji yra pasakius, kad Karolis bus didelis žmogus. O jo draugas Mečislovas, šios knygos autorius išpranašavo, kad bus Popiežius. Tėvas mirė senas ir ligotas. Jo didžiausias rūpestis buvo sūnaus išauklėjimas. Karolis iš mažens buvo labai pamaldus. Mėgo slidinėt ir dviračių važinėt, todėl dažnai su draugais iškylaudavo. Suorganizavo du gyvojo rožinio būrelius. Iškylaudami kalbėdavo rožinį. Jo rankoje visuomet buvo rožinis. Jaunuoliai jį labai mėgo ir gerbė. Noriai priklausydavo rožinio būreliuose. Jei Karolis kartais neatvykdavo ar pavėluodavo, draugai jo pasigedavo ir klausdavo; kur Karolis? Kartą draugai rado jį gulintį kryžium bažnyčioje. Kitą kartą pasigedė surado meldžiantis prie Svč. Sakramento altoriaus. Labai jaunas buvo išventintas Vyskupu ir pagaliau dar jaunas tapo kardinolu.

Vokiečių okupacijos metu labai kentėjo. Maisto trūkumu, persekiojimu ir visa kita. Pusrūšiam būdavo riekelė duonos, plonai užtepta burokų marmeladu. Dirbo paprastu darbininku. Vagonėliais veždavo žaliavą į fabriką. Po to valė katilus. Dirbo naktimis. Vieną kartą einantį į darbą partrenkė vokiečių karinis sunkvežimis. Moteris tai matė, iššaukė greitąją, kuri nuvežė į ligoninę, kur jam sutvarstė galvą. Iš ligoninės greitai išėjo, nes buvo perpildyta. Gydytojas parašė nedarbingumo pažymėjimą ir liepė ramiai gulėti. Persikėlė gyventi pas seną močiutę ir

mokino draugą lotynų kalbos, kuris norėjo stoti į seminariją. Karolis visuomet būdavo užsiėmęs, skaitė, rašė arba meldėsi. Labai kuklus, jam materialūs dalykai nerūpėjo. Kai važiavo į konkliavą po Pauliaus VI-jo mirties viaruotojas sakė: „Gėda, kad kardinolas tokiais prastais batais, nudėvėta sutana, sena skrybėlė, palaikis apsiaustas. Neturi net padorių marškinių. Galėtumėte kunige pasakyti seselem, kad labiau pasirūpintų ir nupirktų kas būtiniausia. Vykstame į užsienį, žmonės pagalvos, kad nesirūpinam savo kardinolu“. Kunigas pridūrė, kad ir gyena mažame kukliame kambarėlyje.

1987 m. rugsėjo 28 d. mirė Popiežius Jonas Paulius I-asis. Vienas trumpiausių pontifikatų bažnyčios istorijoje. Buvo labai ligotas 8 kart gulėjo ligoninėje, turėjo 4-rias operacijas. Mirė širdim. Buvo 66 m. ir pontifikatu t.y. Popiežium išbuvo tik 33 dienas. Naujo Popiežiaus konkliava prasidėjo spalio 14 d. Sv. Petro aikštėje kur laukė jau 200-tūkstančių žmonių. Pirmą kartą pasirodė juodi dėmai, reškia neišsirinko. Antrą kartą pasirodė jau balti dėmai reškia Popiežius išrinktas. Minia nekantriai laukė. Per garsintuvą pasigirdo balsas: „Jums pranešu didelį džiaugsmą, turim Popiežių Karlą“. Vardas neįprastas minia nesuprato, klausinėjo vienas kito: kas, koks Popiežius? Kažkas sakė - negras. Po kelių minučių minia susiorientavo. Kalbama apie lenką. Popiežius lenkas, slavas. Pirmą kartą istorijoje Popiežius slavas. Paspilė plojimų audra. Bučiavosi, džiūgavo, šaukė: „Viva Popai!“ Ir lenkų kunigai susimaišė, manė kad Višinskis ar kuris kitas. Pagaliau paaiškėjo, kad Karolis Voityla išrinktas Popiežium. Didelis buvo jų džiaugsmas. Draugo Mečislavo pramašystė išsipildė.

1978 m. spalio 22 d. šventosios Intronizacijos Mišios, 8 val. ryto jau buvo pilna aikštė žmonių. Rezervuotas vietas užėmė valdžios atstovai, diplomatai ir svečiai:

A.†A. Aldona Bielkevičienė

Po sunkios ligos, su likimu susitaikiusi, ilsisi čia karste Aldona Bielkevičienė Bizokaitė. Šeštadienio rytą, lapkričio 8-tą dieną, Corpus Christie ligoninėje ji iš gyvųjų tarpo ramiai atsiskyrė. Tą aštrų atsiskyrimo skausmą pajuto ne tik velionės sūnus, bet ir giminės, artimi draugai ir Melbourne Pensininkų Sąjungos nariai.

Velionė Aldona buvo kukli, stiprios valios ir stiprių įsitikinimų moteris. Ji turėjo gražią, nerūpestingą jaunystę Tėvynėje, nežinurint, kad užaugo asmeniškai savo motinos nepažinusi. Gimė Aldona 1919 m. birželio 15 d., Lietuvos kariuomenės pulkininko Prano Bizoko ir gydytojos Vandos Bizokienės-Vierzickaitės šeimoje, Kaune. 1920-tais metais motinai mirus, našlaite likusi, Aldona augo Krioviškyje, Dusetų apskrityje, gražiame Bizokų dvare.

Mokslą Aldona pradėjo eiti Kaune, vokiečių darželyje, mokykloje ir Vokiečių gimnazijoje. Vėliau jį persikėlė į Sv. Kazimiero gimnaziją Kaune, kurią ji ten ir baigė.

Kauno ir Vilniaus universitetuose velionė studijavo vokiečių ir prancūzų kalbas.

Prieš sovietų okupacijos sugrįžimą į Lietuvą, ji pasitraukė į Vakarų ir tęsė studijas Baltik universitete Pinneberge - Vokietijoje.

Atvykusi su vyru Zigmū į Australiją, velionė dirbo „Victorian Producers“ ir „Royal Exchange“ įstaigose.

Labai Aldoną sukrėtė vyro Zigmo mirtis 1974-tais metais. Vienintelė paguoda liko jai mylimas sūnus Ronaldas, kuris jau studijavo ir negalėjo jai daug laiko skirti. Bet svarbiausia, kad Aldonos siekti idealai, - grožio pamėgimas, tautodailės puoselėjimas, pagarba

gimtajai kalbai - įsiliejo į sūnaus Ronaldo širdį ir mes matome jį pasiekusį architekto profesiją ir puikiai kalbantį lietuviškai. Didelė jai pagarba už tai.

Mano šeima su Bielkevičiais draugavo artimai nuo 1963-čių metų, apie 12-ka metų. Kartu vykome į iškylas, kartu vasarojome ir nebuvo savaitės, kad nebūtume vieni kitus aplankę.

Kai Melbourne įsikūrė Lietuvių Pensininkų Sąjunga, Aldona prisijungė į nares ir gana stropiai į susirinkimus ateidavo ir vis dalyvaudavo bendruose pietuose. Paskutiniu laiku jį pradėjo man skųstis sveikata. Padarė jai sėkmingą akies operaciją ir buvo galvota, kad viskas bus gerai, bet negalavimas viduriuose stiprėjo ir ji nebeįsėjo su liga kovoti, pasidavė likimui ir apleido gyvųjų pasaulį.

Melbourne Lietuvių Pensininkų Sąjungos vardu ir mano šeimos vardu, reiškiu gilią užuojautą sūnui Ronaldui, visiems giminėms Geelonge ir Lietuvoje.

Ilsėkis ramybės, mielioji Aldona, nusipelnusi poilsio, o gyvųjų širdyse brangaus atminimo ir Amžinybės.

Alisa Baltrukonienė

Monako kunigaikštis Raineris su žmona, Brezinskis, Ispanijos karalius Zuanas su žmona. Italijos Prezidentas Perini ir kit. Negrų, japonų, vilkinčių įvairiausių spalvų tautine arba juoda apranga: vyrai su frakais, ponios juodom ilgom sukniomis. Didelė Vyskupų grupė, šalia jų nekatalikų bažnyčių atstovai: Maskvos patriarchatas, Canberos Arkivyskupas Donaldas Koganas, brolis Rič. Šutcas iš Taičio, Armėnijos katalikosas, luteronų, metodistų ir žydų. Lenkų grupė su tautiniais rūbais, virš jų galvų plėvėsavo balta su raudona spalvų vėliavos. 10 val. aikštė buvo perpildyta iki kraštų ir net Pijaus aikštė ir toliau, virš 30 tūkstančių žmonių. Kunigas Stanislovas aiškino: Apie erą, prasidedančią tuo pontifikatu, kad Popiežius yra lenkų kultūros žiedas, liaudies simbolis. Lygino mūsų laikus su Sv. Pranciškaus epocha. Popiežius yra įsiklausanti asmenybė, moka išgirsti kitą žmogų. Taip pat orientuojasi kas dedasi aplinkui ir pasauly. Sis slavų Popiežius išvalys bažnyčią, parodys Dievą kuriantį pasaulį.

10 val. choras užgiedojo „Veni creator“. Iš Bazilikos išėjo liturginė procesija. Paskui kryžių ėjo kardinolai poromis, priėję prie altoriaus jį bučiavo ir užėmė vietas abiejose jo pusėse. Ejo ilgai kol galiausiai pasirodė Popiežius su auksine nutra ant galvos. Pauliaus

VI-to pastoralu rankoje. Popiežius laimino žmones ir sėdosi į sostą. Kai palę uždėjo ant Popiežiaus pečių - tai ženklas, kad Popiežius tapo Romos Vyskupu. Po to priėjo kardinolas Felici ir ant pečių uždėjo baltą juostą su juodais kryžiais, atsklaupė, pabučiavo žvejo žiedą ant Popiežiaus rankos. Kardinolai sustojo į eilę. Pirmasis klaupėsi bučiavo žiedą. Popiežius veidu prisiglaudė prie jo galvos, ir pabučiavo jam ranką. Popiežius elgėsi labai paprastai! Vyresniems kardinolams pagelbėjo atsistot, kai kuriems neleido klaupstis, su kiekvienu pasikeitė kelias žodžiais. Po to prasidėjo šv. Mišios lydimos puikaus Vatikano choro - giesmių. Sv. Komunija visoje aikštėje dalino 200 kunigų. Sv. Mišios baigėsi iškilingai giedant „Christus vincit“ ir „Te Deum“.

Sv. Mišios tęsėsi beveik 4-rias valandas Popiežius priėjęs prie altoriaus palaimino ir nepasitraukė. Žengė į aikštę priėjo prie ligonių su vežimėliais, atsirado ir mažų vaikų su gėlėmis, glostė jų galvutes, bučiavo. Pagaliau laimino moją ranką, ir vis negalėjo išėit iš aikštės. Minia šaukė: „Tegyvuoją Popiežius tegyvuoją Sv. Tėvas“. Po to dar pasirodė lange laimindamas ir sveikindamas nuoširdžiu gestu, plačiai išskėstomis rankomis.

Spaudai paruošė M. Miliauskienė (Bus daugiau)

IS MŪSŲ PARAPIJŲ

Melbournas

Aldonos Bielkevičienės laidotuvių apeigų Rožančius buvo kalbėtas Svč. Marijos Jūrų Žvaigždės bažnyčioje lapkričio 13d. vakare, vadovavo kun. prel. Pr. Daukyns, buvo daug susirinkusiųjų artimųjų. Po Rožančiaus gyvą žodį tarė Alisa Baltrukonienė, gilia užuojauta velionės sūnui architektui Ronaldui. Laidotuvių šv. Mišios toje pat bažnyčioje lapkričio 14 d., kurias aukojo mūsų kunigas, dalyvaujant gerai šimtenei artimųjų ir draugų. Palydėta į Fawkner kapines lietuvių sekcijoje. Teilsisi Viešpaties Ramybėje.

Už velionės **Aldonos Bielkevičienės** vėlę šv. Mišias užprašė: V.G.Ališauskai, O.J.Bratiškai, El. Dainutienė, L.Grigalienė, J.Grigaitienė, E.Jurevičienė, E.G.Klejus, R.Klimienė, S.Liesis, Ant. Kalvaitis ir P.Mažylis, M.Medeišienė, J.Mikštas, L.Milvidienė ir šeima, A.Sadauskienė, J.M.Venckai ir paskutinis be parašo.

Parapijos išlaikymui su išsintinėtai vokeliais „Tėviškės Aiduose“ patys pirmieji bendra suma jau aukojo su paskirstymais: \$200 Z.Mackevičius, \$200 M.Medeišienė, \$100 S.Pikelienė, \$100 A.Valkienė, \$90 A.E.Rahdon, \$70 O.Alekna, \$60 J.Alminauskas; po \$50 A.Kalvaitienė, P.Mažylis, P.Morkūnas; \$40 L.Pučius, \$30 B.A.Verbyla; po \$20

A.Galiauskienė, G.Klejus, Vl.Mačys, J.Petkinis, J.Snaras; \$10 R.Cesna. Kun. Juozas Petrauskas „Tėviškės Aidams“ paaukojo \$200. Ačiū labai visiems aukojusiems ir kartu prisijungusiems „Tėviškės Aidų“ prenumeratas. Nuosirdžiai dėkoja prel. dr. Pr. Daukyns.

Benediktui Beržanskui nuosirdus ačiū už Pirmosios Komunijos vaikams Svč. Marijos su Kūdikėliu ant rankų paveikslėlių įreminimą po stiklu.

Kūčioms plotekliū gafima gauti pas Zigmą Augaitį sekmadieniais prie lietuviškų pamaldų bažnyčios.

Geelonge Kūčiomsplotkelių galima gauti pas mūsų lietuviškų pamaldų bažnyčios Maršalką Juozą Gailių, telefonu paskambinti 5221 4235 ir bus pristatyta į namus.

„Džiugo“ Tunto skautų stovykla vyks 1998 m. sausio 3-10 dienomis „Treetops“, skautų stovykloje (Riddells Creek, 40 km nuo Melbourne). Mokestis \$80. Padieniui \$20. Registracija ir mokestis per Tunto sueigą - lapkričio 30 d. Lietuvių Namuose.

Visi skautai ir susidomėję skautavimu mielai laukiami.

Tuntininkas
s.Povilas Kviecinskas
Tel. (03) 9744 4270

PRANEŠIMAS

Viktorijos kalbų mokykla praneša, kad prasideda priėmimas į lietuvių kalbos kursus 1998 mokslo metams. Mokintis gali jaunuoliai ir suaugusieji.

Dėl informacijos ir pareiškimo kreiptis šeštadieniais nuo 9 val. ryto iki 12 val. dienos Princes Hill Secondary College, Arnold Street, Carlton. Telefonas - 9416 0641.

SUSIPAŽINKIME!

Su kuo? Ogi su mūsų bendruomenės nariais. Daugelį jų pažįstame: draugijų pirmininkus ir narius, įvairių valdybų žmones, dainininkus, profesionalius dailininkus, rašytojus ir net žurnalistus mėgėjus, o ir tuos, kurie nesibaido viešai pašnekėti.

Bet kiek yra gabių kūrybingų žmonių, kurie mus stauga nustebina. Atsimeinat, kaip su Melbourne kaimo dainininkais pirmą kartą solo uždainavo Gabrielė Staugaitytė? Visa salė dainos pradžios nė negirdėjo, salėje tik buvo girdėti ūžesys, vienas kito klausinėjo, kas ta puikioji dainininkė, tik paskui nuščiuvę klausėsi. O kai per sekminių vakaronę uždainavo Jazmina Cinaitė - vėl visi stebėjosi, iš kur ji atsirado. Iš niekur „neatsirado“, buvo čia visą laiką!

Balsą turintiems žmonėms lengviau išeiti į viešumą. Bet ar

žinome, kiek savo tarpe turime tapytojų, skulptorių, drožinėtojų, mezgėjų siuvinėtojų, audejų, keramikų? Nežinome. O vertėtų sužinoti, susipažinti. Negi tik per Lietuvių Dienas susidomim savo bendruomenės narių darbais? Ir ten dar negalime su visais susipažinti, nes žinomi, profesionalūs dailininkai ne visuomet nori dalyvauti bendroje parodoje su mėgėjais, o ir mėgėjai dažnai neišdrįsta „lįsti į tokią kompaniją“. Jie kuria, dirba, žinomi tik savo artimųjų ratelyje.

O mes, lietuvių kultūros entuziastai, galvojame, kad neruošdami didelių parodų, turėtume duoti progos visuomenei susipažinti su tais, kurie šalia kasdienybės turi ir platesnų polėkių.

Pirmai parodai pakvietėme Aldoną Vyšniauskienę ir Haliną Baškienę. Jų paveikslai bus iškabinti viršutiniame priegangyje

Koncertas

Gruodžio 7 d. (sekmadienį) 1 val. 30 min.

Dainos Sambūris ruošia

metinį 48-ji koncertą,
kuris įvyks Lietuvių Namuose.

Maloniai kviečiame visus atsilankyti. Bilieto kaina \$10, vaikams jaunesniems kaip 14 metų įėjimas nemokamai.

Dainos Sambūrio Valdyba

Kūčios Melbourne

Priyrusiom šeiminkėm vadovaus Elenutė Daugvila. Kūčios prasidės gruodžio 24d. 6 val. vakare Melbourne Lietuvių Namuose Svetainėje, kad mažieji ir seneliai galėtų laiku grįžti namo.

Vakarienė prasidės tradicine Kūčių apeiga. Mūsų Kūčios yra vienintelė iškilmė sujungiant Paskutinės Vakarienės stalą su Betliejaus Prakartėle. Po plotkelės pasidalinimo seks tradicinės Kūčios ir programa.

Vaikams iki 5 metų veltui. Jaunimui iki 12 metų \$10. Vyresniam jaunimui ir suaugusiems \$15. Užsisakyti pas mane prie bažnyčios ar telefonu į Parapijos Namus 9376 7355, nors dienos metu rečiau kada būnu, belankant ligonius, geriausiai paskambinti vakare.

Užsisakyti iki gruodžio 10 dienos, nes šeiminkėms reikia iš anksto žinoti kokiam skaičiui paruošti Kūčias, užsimokant iš anksto.

Kun. prel. dr. Pr. Daukyns

Sambūrio 48-ąjį metinį koncertą pasitinkant

Melburno Lietuvių Dainos „Sambūris“ koncertuos Lietuvių Namuose gruodžio 7d.

Nepajutome, per gyvenimo tėkmę bebėgdami Dainos Sambūrio choristai, kad reikia ruošti 48-jam metiniam koncertui.

Gruodžio 7 d. (sekmadienį) 1 val. 30 min. į Lietuvių Namus Dainos Sambūris kviečia visus atsilankyti. Pasiklausti mūsų svečių Geelongo choro „Viltis“, sambūriečiai atliks naujai išmokus dainas. Žiūrovų akis pamalonins Lisa Mačiulaitytė ir jos partneris James Bannan, atlikdami pramoginius šokius. Matysime modernius ir Lotynų Amerikos šokius. Lisa šoka tautinių šokių „Gintaras“ grupėje. Įstojusi mokytis į universitetą ji įsijungė į ten veikiančią pramoginių šokių grupę. Gruodžio mėnesį Lisa šoks konkurse. Palinkėkime jai ir jos partneriui laimėti kuo geriausia

vieta.

Gautą lėšų dalį skirsime Geelongo Lietuvių Namų atstatymui. Jūsų atvykimas dalinai prisidės prie šio kilnaus poelgio.

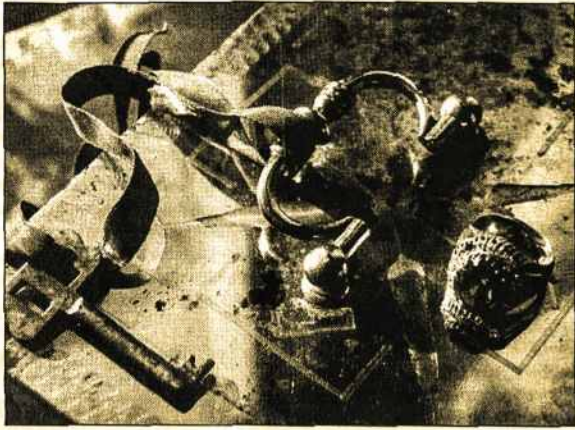
Sambūrio choro sekretorė
M.Geštautienė

Lisa Mačiulaitytė ir James Bannan šoks pramoginius šokius Sambūrio pasirodyme.

30-tą lapkričio ir 7-tą gruodžio. Tai ne konkursas, ne mugė; tikslas - ne pardavimas, o susipažinimas. O kadangi susipažinti reikia ne tik su kūriniais, bet ir su kūrėjais, parodos atidarymą numatėme lapkričio 30-tą 1 val. (tuoj po pietų). Lauksime „Entuziastai“

Maironio ainiai nepasisavino brangių poeto relikvijų

Maironio žiedas ir relikvijų dėžutė sugrįžo į klasiko namus.
A.Cepulinskaitės nuotr.

Žymių meno žmonių asmeninių daiktų ir vertybių perdavimas po mirties muziejams tai vienas, tai kitas įžiebta nesantaikos ugnį tarp įžymybių turto paveldėtojų ir muziejininkų.

Maironiui pasisekė. Jo aštuonių kambarių memorialinis būtas Kaune pilnas autentiškų baldų, daiktų, relikvijų. Maironio 135-ųjų gimimo metinių išvakarėse jo namai dar papildė naujais, ypač svarbiais eksponatais. „Labai retas atvejis, kad praėjus 65 metams po klasiko mirties kas nors perduotų muziejui brangius, jam priklausiusius daktus“, - stebėjosi ir džiaugėsi Maironio lietuvių literatūros muziejaus direktorė Aldona Ruseckaitė.

Beje, pasak jos, pats Maironis savo gimtadienį šventė ne lapkričio 2 dieną, bet pagal senąjį kalendorių - spalio 21-ąją. Būtent šią dieną A.Ruseckaitė ir parodė „Lietuvos rytui“ naujas muziejaus vertybes. Svarbiausia, kad į klasiko namus grįžo ilgai lauktas „prefato žiedas“, apie kurį, direktorės liudijimu, žmonės klausinėjo daug metų. Tai masyvus auksinis, dvidešimčia (vienas pamestas) mažyčių kristalų papuostas žiedas su įspaudais ir didele violetine (manoma, kad ametisto) akimi.

Maironio žiedą bei jam priklausiusią sidabrišką blizgančią

metalinę užrakinamą dėžutę su rakteliu, kitus daiktus, dokumentus Kotrynos sūnaus Algirdo Aleksandro Lipčiaus (Linčiaus) vaikai: Filomena Linčiūtė-Vaitiekūnienė, Augustinas Linčius, Irena Paškevičienė, Danutė Kalendienė, Juozas Linčius. Visų vardu eksponatų perdavimo aktą surašė vilnietė dailininkė F.Linčiūtė-Vaitiekūnienė.

A.A.Lipčius iki mirties (1995 metais) saugojo Maironio relikvijas, kurios jam atiteko po klasiko sesers Marcelės mirties 1958-aisiais. Beje, Kotrynos Mačiulytės-Lipčienės sūnus Algirdas Aleksandras dėl politinių priežasčių 1945 metais pakeitė pavardę, tapo Linčiumi ir taip išvengė tremties. Todėl ši Maironio ainių atsaka turi Linčių pavardę.

A.A.Lipčiaus vaikai muziejui perdavė ir kažkokių būdų pas Maironį buvusias, bet J.Tumui-Vaižgantui priklausiusias relikvijas: kišeninį vyrišką sidabrinį laikrodį ir Saulių žvaigždės ordinarį su autentiškais įdėklais. Tarp gautų vertybių, kurios paveldėtos iš Maironio, yra ir tokių, kurių priklausomybę dar teks nustatyti: tai Vytauto Didžiojo III laipsnio ordinas ir Vytauto Didžiojo III laipsnio ordino medalis.

„L.R.“

Dar sykių atverstos dvi žinomos bylos

Generalinė prokuratūra atnaujino žudynių Medininkuose bylą.

1991 metų liepos 31-osios naktį Medininkų pasienio poste buvo suaudyti muitininkai A.Musteikis, S.Orlavičius, greitojo reagavimo rinktinės „Aras“ pareigūnai M.Balavakas ir A.Juozakas, kelių policijos darbuotojai J.Janonis ir A.Kazlauskas. Po kelių dienų ligoninėje mirė sunkiai sužeistas muitininkas R.Rabavičius.

Iš tų naktį poste budėjusių pareigūnų gyvam pavyko išlikti tik muitininkui T.Sernui.

Tyrimo metu buvo nustatyta, kad su žudynėmis Medininkuose vienaip ar kitaip yra susiję Rygos ir Vilniaus omonininkai, tačiau žudikai iki šiol nesurasti.

Trys Lietuvos generalinės prokuratūros pareigūnai šiomis dienomis dėl Medininkų žudynių bylos išvyko į Maskvą.

Generalinis prokuroras K.Pėdnyčia išsiuntė paklausimą Latvijos generaliniam prokurorui. Prašoma atsakyti, ar, tiriant šias žudynes, buvo gauti kokie nors prašymai iš Lietuvos, o jeigu jie buvo netenkinti, tai dėl kokių priežasčių.

„Man lieka neaišku, kodėl nuo atsakomybės pavyko išsisukti kai kuriems Rygos omonininkams. Jie buvo lyg apklausti, lyg ir ne. Atnaujintą bylą, bandysime atkurti teisybę“, - sakė K.Pėdnyčia.

Generalinis prokuroras K.Pėdnyčia pasirašė nutarimą atnaujinti garsiąją „Selmos“ bylą dėl Krašto apsaugos ministerijos ginkluotės įsigijimo.

Toks sprendimas priimtas dėl to, kad anksčiau sustabdyta baudžiamoji byla dėl piktnaudžiavimo tarnyba ir aplaidumo Krašto apsaugos ministerijoje įsigyjant karinę ginkluotę, generalinio prokuroro nuomone, buvo tiriama nenuodugnai ir nevisapusiškai

T.U.U. Lietuvos Studijų Sambūris

Gerbiamieji - gerbiamosios,

nuoširdžiai dėkojame Jums, kad Jūs ligšiol rėmėte mūsų darbus. Deku Jūsų paramos, mūsų mažytis būrelis toliau dirba Lietuvos labui.

Stai, naujausias mūsų „Lithuanian Papers“ žurnalo numeris jau pasirodys už trijų savaitėlių. Kviečiame Jus vėl ateiti į talką ir užsisakyti didesnį kiekį šio leidinio. Jūs galėsite jį išplatinti Jūsų jaunimo bei seminaro tarpe arba dovanoti įtakingiems žmonėms - žinodami, kad žurnalas turiningas, patikimas ir gražiai anglų kalba garsina Lietuvą.

Sis „Lithuanian Papers“ numeris bus jau vienuoliktas! Jame vėl bus svarbių straipsnių: apie Lietuvos įstojimą į Europos Sąjungą, kiek kainuos NATO, apie Lietuvos rinkimų tvarką, apie Danos Baltutytės darbus, apie Teisučio

Zikaro skulptūrą ir dar 20 kitų straipsnių - straipsnelių, vis apie Lietuvą ir lietuvius.

Nors spaustuvė pabrango, „Lithuanian Papers“ kaina liko ta pati: \$4.95 plus \$1.05 už persiuntimą. Kaip ir pernai, perkant iš anksto virš 20 egz., Jums duosime 20% nuolaidą. Taigi, atskaičius nuolaidą ir įskaitant persiuntimą, Jums kainuos:

...25 egz. -	\$125
...50 egz. -	\$250
...100 egz. -	\$500
...150 egz. -	\$750
...200 egz. -	\$1,100
...300 egz. -	\$1,500.

Dėkojame iš anksto už Jūsų talką.

Jus gerbiaus

Algis Taškūnas
„Lithuanian Papers“ redaktorius

(T.U.U. Lietuvos Studijų Sambūriui, PO Box 777, Sandy Bay, Tasmania, 7006)

Prašome atsiųsti.....egz. LITHUANIAN PAPAERS Nr 11 šiuo adresu:

Postcode.....

Pridedame čekį/perlaidą \$.....

Prancūzijoje prasidėjo nacių padėjėjo teismo procesas

Prancūzijos Bordo mieste prasidėjo Viši režimo pareigūno, 1970 metais tapusio šalies biudžeto ministru, - Maurice'o Papono teismo procesas. M.Paponas kaltinamas nusikaltimais žmonijai ir kolaboravimu su naciais.

Kaltinamojo advokatas J. M. Varaut proceso pradžioje paprašė dėl sveikatos ir senyvo amžiaus paleisti M.Paponą iš kalėjimo. Pats kaltinamasis pagrasino, jog, šio prašymo nevykdžius, jis atsisakys liudyti teisme. Pagal Prancūzijos įstatymus, M.Paponas turėjo pasiduoti valdžiai likus dienai iki savo teismo pradžios.

Išvykdamas iš namų Paryžiuje M.Paponas savo teismo procesą pavadino Prancūzijai nederančiu maskaradu ir pakartojo, kad jis tapo Viši režimo atpirkimo ožiu. Buvęs nacių kolaborantas tvirtino, kad per jo teismo procesą Prancūzija bus priversta prisiminti kaltę už Adolfo Hitlerio nusikaltimus.

Paskelbęs, jog pasiduoda, 87 metų M.Paponas atvyko į Sent Zano traukinių stotį, iš kur karo metais į

mirties stovyklas buvo deportuojami žydai, ir, lydimas keturių mašinų, išvyko į Gradinano kalėjimą, netoli Bordo miesto. Siame mieste istorinio teismo proceso metu imamasi ypatingų saugumo priemonių.

Manoma, kad M.Papono teismas truks apie tris mėnesius. Į teismą duoti parodymų pakviesta 140 liudytojų. M.Paponas kaltinamas 1942-1944 metais davęs įsakymus Bordo policijai sumti daugiau negu 1500 žydų, kurie buvo perduoti naciams. Beveik visi žydai, tarp jų ir 200 vaikų, žuvo Osvencimo koncentracijos stovykloje Lenkijoje.

Karo metais M.Paponas ėjo Bordo miesto prefektūros generalinio sekretoriaus pareigas.

Kaip ir daugelis kitų Viši režimo pareigūnų M.Paponas, panaudodamas savo ryšius, po karo padarė sėkmingą karjerą.

Valdant prezidentui Valery Giscard'ui d'Estaing'ui, jis tapo biudžeto ministru, tačiau 1981 metais buvo aptikti dokumentai, atskleidę iki tol slėptą praeitį.

50-ties Metų Jubiliejus

(Atkelta iš 5-to psl.)

Bet lietuviai, nors pačioje Bonegilloje pėdsakų nepaliko, jų galima rasti įvairiose Australijos vietose. Ir ne tik pėdsakus. Stai „Sambūrio“ choras iš šokėjų grupė „Gintaras“ susidedantis iš daugelio lietuvių - senais laikais atvykusių ir Bonegillos „skaistyklą“ praėjusių, ir jau čia - gimusių.

Albury mieta rumų įėjimo salėje radome menininkę Daliją Antanaitienę rengiančią parodą „Bagažas Atsiimtas“. Nors labai užsiėmusi, Dalia rodo keleta minučių su mumis pasikalbėti. Šioje apsilankėme dar du kartus, bet

Dalios susitikti nebeteško. Paroda labai įdomi ir daug pasakanti, lengvai pastebima kruvelė lapelių supazindino su „Atsiimto Bagažo“ istorija.

Beechworth'e, viename iš La Trobe universiteto patalpų, Rita Lazauskienė su drauge latvaite surengusios parodą pavadintą „Baltijos Kelionė“.

Nors Lietuvių Bendruomenė Australijoje nėra skaitlinga, bet šio Australijos istorijoje svarbaus minėjimo meniniuose parengimuose, proporcingai aplenkė daug skaitlingesnes Bendruomenes.